

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.
CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 30 lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială.

Partea oficială.

Răspunsurile preagrațioase a MM. Lor.

Din ocaziunea aniversării zilei nașterii MM. LL. Regelui și Reginei am trimis Maiestaților Lor în numele Veneratului Cler și a credincioșilor iubiți omagiile noastre și urările de bine.

La adresele de felicitare Maiestațile Lor s-au îndurat preagrațios a răspunde în următoarele două depeșe:

P. S. S. Episcopului

Iuliu Hossu Gherla.

Castel Peleş.

P. S. S. Episcop

Dr. Iuliu Hossu Gherla.

Castel Peleş.

Intorcându-mă azi din muntele Retezat, Vă mulțumesc din toată inima pentru călduroasele urări ce mi-ați adus din partea clerului și poporului diecezei.

Urările Prea Sfinției Voastre, ale clerului și dreptcredincioșilor din dieceza Gherla mi-au pricinuit o vie bucurie și adâncă mulțumire sufletească. Din toată inima fac pentru toți urări fierbinți de deplină fericire și sănătate.

Ferdinand.

Maria.

Gherla, din șed. cons. 31 Octombrie 1922.

Nr. 3157.

Nr. 4005.

NUMIRI.

1. On. *Ioan Lemenyi* preot în Șirioara de paroh la Șieu Cristur (D. Bistriței). Nr. 3998.

Gherla, din șed. cons. 28 Oct. 1922.

2. On. *Simeon Tanco* paroh în Monor. (D. Budacului) este numit *protopop onorar*.

Gherla, din șed. cons. ținută la 31 Oct. 1922. Nr. 4075

3. On. *Ilie Călăuz* preot în Motiș

este numit *paroh* la parohia nouînființată *Ceul Silvaniei* (D. Oarței).

Nr. 4145.

4. On. *Ilie Călăuz* parohul *Ceul Silvaniei* este numit *administrator protopopes* al districtului *Oarța*.

Nr. 4149.

5. On. *Augustin Plaiari* paroh în Giulatelec este numit *paroh* la parohia *Lac* (D. Buzei).

Nr. 4143.

6. On. *Mateiu Zăgrean* preot în Puin este numit *paroh* la parohia *Giula-*

telec (D. Secului). Nr. 4144.

Gherla, din șed. cons. ținută la 4 Nov. 1922.

7. On. Ioan Ilieș preot în Culcea este numit *administrator local* la parohia Remetea (D. Șomcutei). Nr. 643.

Gherla, din șed. cons. 4 Noemvrie 1922.

Primit în clerul tinăr.

S-a mai primit în clerul tinăr și pe cursul I. al academiei teologice tinărul Valeriu Tătar din Chirău.

Gherla, din șed. cons. 28 Oct. 1922.

Nr. 3922.

Concurs

la parohii.

1. Parohia Seuca (D. Sarvadului) se curentează cu termenul 15 Decemvrie a. c.

Gherla, din șed. cons. 24 Oct. 1922.

Nr. 3892.

2. Parohia Giorocuta (D. Șamșodului) se curentează cu termenul 15 Decemvrie a. c.

Gherla, la 25 Oct. 1922. Nr. 3938.

3. Parohia Iojib (D. Satu Mare) se curentează cu termenul 15 Decemvrie a. c.

Gherla, din șed. cons. ținută la 24 Octomvrie 1922.

Nr. 3811.

4. Parohia Motiș (D. Oarței) se curentează cu termenul 15 Decemvrie 1922.

Gherla, din șed. cons. 4 Nov. 1922.

Nr. 1425.

5. Parohia nouînființată Lechința cu filiala Vermeș (D. Bistriței) se curentează cu termenul 15 Decemvrie 1922.

Gherla, la 2 Noemvrie 1922.

Nr. 3816.

6. Parohia Manic (D. Buzei) se curentează cu termenul 15 Decemvrie 1922.

Gherla, din șed. cons. ținută la 10 Oct. 1922.

Doritorii de a dobândi unul din aceste beneficii parohiale să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopesc în termenul concursual, provăzute cu următoarele documente:

1. Absolntorul teologic.
 2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesc.
 3. Estras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlastic 1921-22; la caz, că școala în anul școlastic trecut n'a funcționat, atestată oficios că pruncii totuși au fost catehizați.
 4. Estras autentic din protocolul predicilor de pe anul 1921.
- La rugărilor înaintate fără aceste documente nu se va reflecta.

CONCURS

pentru posturi de învățător.

1. Postul de învățător din Sănicoara (D. Buza) cu retribuțiunea: 90 Lei din repartiție pe popor, cvartir în natură și grădina; restul ajutor de stat.

2. Postul de învățător din Uifalăul săsesc (D. Buza) cu retribuțiunea: 178 Lei din repartiție pe popor, cvartir și competența de grădină în bani; restul ajutor de stat.

3. Postul de cantor-învățător din Enciu (D. Buza) cu retribuțiunea: 130 Lei din repartiție pe popor, pămintele și veniturile cantonale compute în 170 Lei, cvartir și grădină; restul ajutor de stat.

4. Postul de cantor-învățător din Feldioara (D. Buza) cu retribuțiunea: din cassa bisericii 41 Lei, pământurile cantonale compute în 92 Lei, lecticalul cu venitele ștolare compute în 100 Lei, cvartir și $\frac{1}{2}$ jugher grădină; restul ajutor dela stat. Nr. 4043.

Termenul concursului se fixează cu 15 Decemvrie 1922.

Petițiile împreună cu extrasul matricular de boț, diploma de învățător, atestatul de serviciu și moralitate să se înainteze senatului școlastic. Acesta făcând alegerea, va înainta aci toate actele prin protopopul districtual. În toate locurile unde e de lipsă transcrierea ajutorului de stat, să se înainteze încă: atestatul de competență comunală, tabela de calificare a învățătorilor petiționari, libelele de plată a învățătorului ales, și petiția senatului școlastic pentru transcrierea ajutorului de stat. Protopopul districtual să ne raporteze tot atunci, că învățătorul de mai înainte în ce zi și din ce cauză și-a părăsit postul, că ajutorul de stat până când l-a ridicat, și că învățătorul nou ales în care zi și-a ocupat postul.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

Partea neoficială.**Omilia III.**

a celui întru sfinți Părintelui nostru Ioan Gură de aur în epistola către Romani.

(Urmare).

Când apostolul zice: „*Căruia slujesc cu duhul meu întru evanghelia Fiului lui*“, prin aceste cuvinte arată deodată și harul lui Dumnezeu și umilința lui; harul lui Dumnezeu, fiindcă i-s-a încredințat un lucru atât de mare, ca predica evangheliei, iară umilința, fiindcă aceasta nu o socotește provenită din silința lui, ci totul din ajutorul lui Dumnezeu. Adaosul cuvântului „*evanghelie*“ arată felul slujbei încredințată lui, fiindcă multe și felurite sunt modurile slujbei. După cum și în palatele împărătești toți sunt subordinați uneia și aceleiași persoane — împăratului — însă nu toți îndeplinesc aceeași slujbă, ci unuia i-se încredințează întâetatea în armată, altuia grija de bunul mers al cetățitorilor și al cetățitorilor, altuia iarăși grija de a păstra banii în vistierii, — tot așa și în cele duhovnicești. Unul de pildă slujește lui Dumnezeu crezând într'ânsul și îngrijindu-se ca viața să-i fie bună și curată, altul își ia asupra-și sarcina de a îngriji de străini, altul este întrebuințat în protecțiunea celor cari au nevoie, ca pe timpul apostolilor, când cei de pe lângă Ștefan slujiau lui Dumnezeu prin protecțiunea văduvelor, — altul îi slujește prin învățătura cuvântului, printre cari a fost și Pavel, slujindu-i prin predicarea evangheliei. Acesta a fost felul slujbei lui, și spre aceasta a fost rânduit.

De aceea nu numai că ia pe Dumnezeu de martor, dară spune și de lucrul ce i-s-a încredințat, arătând că încredințându-i-se un astfel de lucru, n-a învocat în lucruri neadevărate pe Dumnezeu. După aceasta apoi voește a arăta și dragostea lui către dânșii cum și îngrijirea cea mare. Ca nu cumva să zică: „cine ești tu, și de unde spui că îngrijești de o cetate așa de mare și împărătească ca a noastră“, apoi arată că îngrijirea lui este necesară și legi-

timă, deoarece Hristos acest fel de slujbă i-a rânduit, adevă să vestească evanghelia, iară celce i-s-a încredințat o astfel de slujbă, dela sine urmează că trebuie a avea veșnic în mintea sa pe cei ce vor primi cuvântul adevărului. Prin expresiunea „*cu duhul meu*“ le mai arată și altceva, adevă că slujba aceasta a propovăduirii evangheliei lui Hristos este cu mult mai superioară decât cultul Ebraic și Elin, căci religiunea elină era și trupească și ratăcită, iară cea iudaică, deși era adevărată, cu toate acestea și dânsa era trupească, — și deci religiunea creștină era cu totul contrară celei eline, și mult mai superioară celei iudaice. În slujba religiunii noastre creștine nu avem nevoie nici de oi și de viței, și nici de grăsime sau fum din olocavtome, ci numai de duh și de adevăr, ceea ce zicea Hristos: „*Duh este Dumnezeu, și ceice se închină lui, cu duhul și cu adevărul se cade să se închine*“ (Ioan 4, 24).

„*Intru evanghelia Fiului lui*“. Mai sus spune că evanghelia este a lui Dumnezeu, iară aici arată că este a Fiului; dară aceasta este cu totul indeferentă lui Pavel, căci el a învățat dela acea voce fericită, că cele ce sunt ale Tatălui sunt ale Fiului, și cele ale Fiului sunt ale Tatălui. „*Toate ale mele, zice, sunt ale tale, și ale tale ale mele*“ (Ioan 17, 10). Aceasta este dragoste adevărată. Se pare că apostolul în versul arătat vorbește de un singur lucru, însă în realitate de patru: că-i pomenește, și că neconțent, și că în rugăciuni, și că pentru lucruri mari.

„*Rugându-mă, ca doară cândva cu voea lui Dumnezeu, bine mi s-ar întâmpla ca să viu la voi*“ (Vers. 10). Privește-l cât suferă el că nu i-a putut vedea, și că nu a primit a-i vedea contra voinței lui Dumnezeu; dorința o avea, însă această dorință era dependentă de voea lui Dumnezeu. Ii iubia mult, și se grăbia a se duce la dânșii, însă de și-i iubia, totuși nu voia a-i vedea contra voinței lui Dumnezeu. Aceasta este dragoste adevărată, și nu după cum facem noi cari ne depărtăm dela amân-

două legile dragostei, căci sau nu iubim pe nimeni, sau de iubim vre-odată, apoi iubim contra voinței lui Dumnezeu, adică amândouă le facem contra legii dumnezeiești. Dacă poate sunt greoaie cele ce spun acum, de sigur că mai greoaie sunt când le facem.

„Și când iubim, zici tu, contra voinței lui Dumnezeu?” Atunci când noi trecem cu vederea pe Hristos flămând și însetat, în timp ce copiilor, prietenilor și rudelor le dăm mai mult decât au nevoie. Oare trebuie a întinde vorba mai departe? Dacă fiecare și-ar examina cugetul său, ar găsi cum această abatere se practică în multe acțiuni ale vieții noastre. Inșă nu așa era acest fericit; el știa a iubi, cum trebuie și cum se cuvine, pe toți îi înțrecea în iubire, și totuși nu depășia marginile iubirii. Privește cum amândouă acestea, frica de Dumnezeu și dorul de a vedea pe Romani, se găseau în sufletul său în cel mai înalt grad. A se ruga neconținut lui Dumnezeu ca să-i vadă, și a nu putea să se ducă, este semn de o mare dragoste, iară a-i iubi și a sta pe loc supunându-se vocii lui Dumnezeu, este semn de cea mai mare evlavie. În alt loc însă, (II. Corinț. 12, 9) rugând de trei ori pe Domnul, nu numai că nu a primit ceea ce cerut, ci încă din contra neprimind, el a văzut în aceasta facerea de bine a lui Dumnezeu, căci în toate întreprinderile sale el avea înaintea ochilor numai pe Dumnezeu, — aici însă, a primit ceea ce cerut nu chiar atunci, ci mai târziu, și totuși nu s-a neliniștit. Acestea le zic, ca noi să nu ne tulburăm, dacă nu suntem ascultați în rugăciunile noastre, sau suntem ascultați târziu, fiindcă nu suntem noi mai buni decât Pavel, care în orice împrejurări mărturisia harul și binefacerea lui Dumnezeu. Și cu drept cuvânt, fiindcă odată ce s-a dat pre sine în mâna celui ce guvernează totul, și cu atâta supunere ca și lutul în mâna olarului, el făcea aceea ce-i poruncia Dumnezeu.

Spunând deci, că doria a-i vedea,

arată și cauza acestei dorinți. Care este aceasta? „Ca să vă dau vouă ceva dar duhovnicesc spre întărirea voastră” (Vers. 11). El nu făcea călătorii zadarnice și fără scop, după cum fac mulți astăzi, ci pentru lucruri trebuitoare și grabnice. Aceasta nu spune aici pe față, ci mai mult într'un mod enigmatic, căci n-a zis: „ca să vă învăț, ca să vă catehizez, ca să îndeplinesc ceea ce vă lipsește” ci, „să vă dau ceva dar duhovnicesc”, arătând prin aceasta că avea a le da nu ceea ce este al său, ci ceea ce și el a primit. Dară și aici el se arată cumpătat, căci zice „să vă dau ceva dar”, adică ceva mic, potrivit puterilor mele. Și ce este acel dar mic ce voiești a-l da? „Aceasta este, zice, a vă întări pre voi”, ca să stați tari în credință. Așadară și a nu se clătina cineva, ci a stă drept nemișcându-se, este al harului lui Dumnezeu. Dară tu când auzi de har, să nu-ți închipui că plata ostenelelor tale provenite din buna ta voință și intențiune este desființată; el nu vorbește aici de har cu scop de a disprețui ostenelele rezultate din buna voință, ci voiește a tăia din rădăcină îngâmfarea provenită din prostie. Deci, dacă Pavel a numit acesta dar al lui Dumnezeu, caută să nu cazi. El obișnuia a numi har al lui Dumnezeu chiar și succesele noastre câștigate cu multe ostenele, fiindcă chiar și în aceasta noi avem mare nevoie de ajutorul cel de sus. Spunându-le: „spre întărirea voastră”, el arătat pe tăcute că dânșii aveau nevoie de o mare îndreptare. Ceea ce voiește a le spune, aceasta este: „de mult timp doria și mă rugam ca să vă pot vedea, pentru nimic alta decât numai ca să vă întăresc pre voi, să vă împuternicesc și să vă înțepenesc bine în cuvântul lui Dumnezeu, ca să nu vă clătinați ușor”. Dară nu a spus aceasta chiar așa, căci i-ar fi înfruntat, ci țesând cuvintele în alt mod, aceasta lasă a se înțelege, fiindcă expresiunea „spre întărirea voastră”, aceasta învederează.

(Va urma).